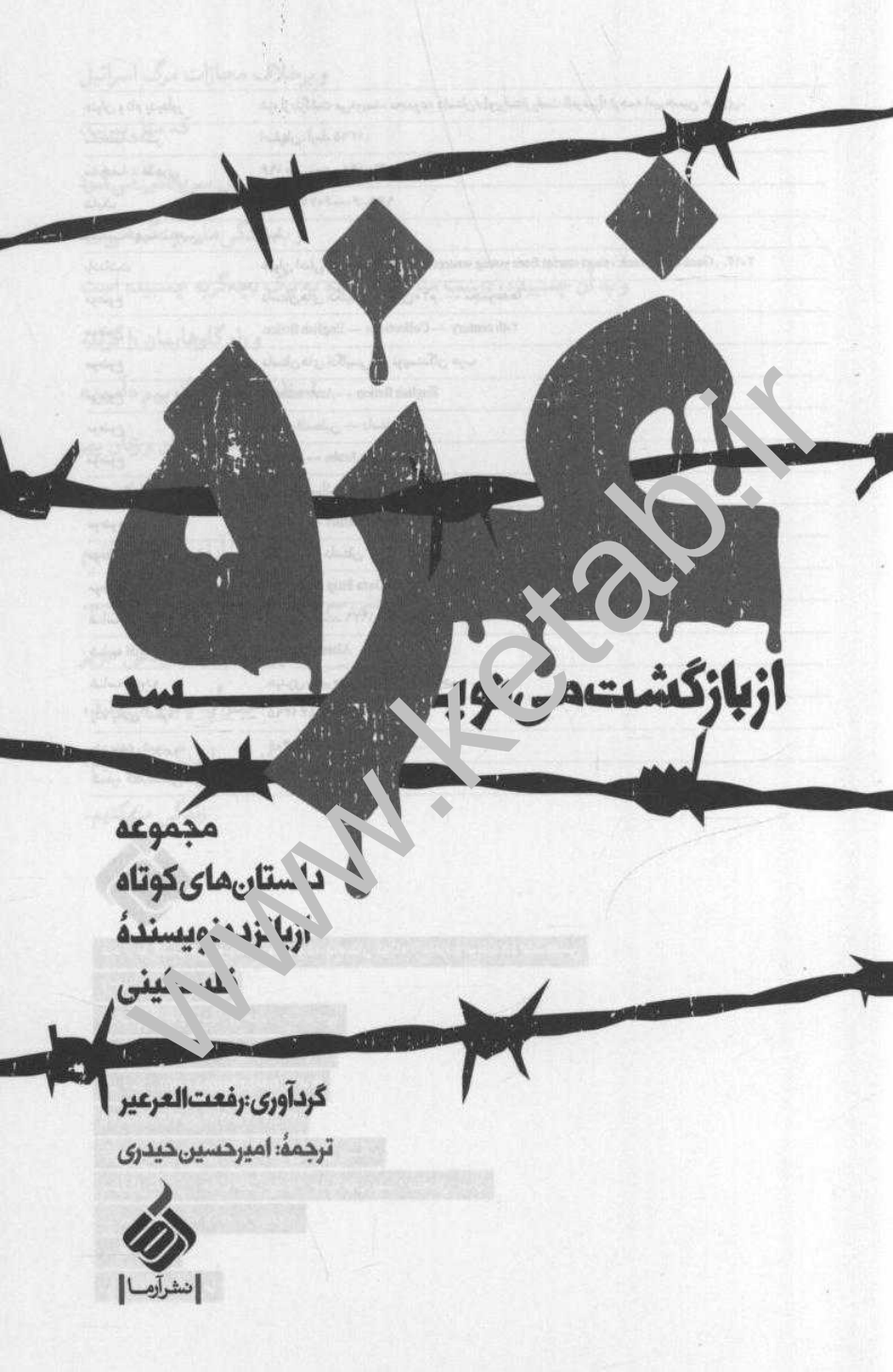

از بازگشت من به ایران

مجموعه

داستان‌های کوتاه

از بازگشت من به ایران

نویسنده: یحیی

گردآوری: رفعت‌العرعیر

ترجمه: امیرحسین حیدری

انشراما

عنوان و نام پدیدآور	غزه از بازگشت می نویسد: مجموعه داستان / (ویراستار رفعت المرعیر؛ ترجمه امیرحسین حیدری.
مشخصات نشر	اصفهان: آرما، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری	۱۹۶ ص.؛ مصور: ۲۱x۱۴ س.م.
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۶۰۷۷-۸۷-۱
وضعیت فهرست نویسی	فیبا
یادداشت	عنوان اصلی: Gaza writes back : short stories from young writers in Gaza, Palestine, ۲۰۱۴.
موضوع	داستان های انگلیسی -- قرن ۲۰ م. -- مجموعه ها
موضوع	20th century -- Collections -- English fiction
موضوع	داستان های انگلیسی -- نویسندگان عرب
موضوع	English fiction -- Arab authors
موضوع	عرب فلسطین -- داستان
موضوع	Palestinian Arabs -- Fiction
موضوع	اعراب اسرائیل -- مناقشات -- داستان
موضوع	Arab-Israeli conflict -- Fiction
موضوع	بوار غزه داستان
موضوع	Gaza Strip -- Fiction
شناسه افزوده	المرعیر، رفعت، ۱۹۷۹ م. و. استار
شناسه افزوده	Marceer, Refaat
شناسه افزوده	حیدری، امیرحسین، ۱۳۶۸ - رجم
رده بندی کنگره	PR۱۳۰۷/غ۴ ۱۳۹۵
رده بندی دیویی	۸۲۳/۹۱۴۰۸
شماره کتابشناسی ملی	۴۳۳۱۹۵۰

غزه از بازگشت می نویسد / مجموعه داستان کوتاه از پانزده نویسنده فلسطینی

ترجمه امیرحسین حیدری

ویرایش: گروه ویراستاری خط؛ رضا مردیها

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه / ثبت چاپ اول/ ۱۳۹۵

نشر آرما / www.nashrearma.com

۰۹۱۳۴۲۰۰۹۴۵ / ۰۳۱-۳۲۳۵۱۷۰۹

طراحی و صفحه آرایی: گروه فرهنگی هنری میسک

لیتوگرافی: آرمان / چاپ جلد: ملت / چاپ متن: یلدا / صحافی: امین

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۰۷۷-۸۷-۱

۱۳۰۰۰ تومان

© ۱۳۹۵، نشر آرما

فهرست

۹	مقدمه
۲۷	فلسطین یعنی زندگی • حنان حبشی
۴۱	زندگی در جنگ • محمد سلیمان
۵۱	از هم پاشیده • راوان یاغی
۵۷	قناری • نورالسیسی
۶۵	خاک دامن گیر • سارا علی
۷۵	دندان درد • سمیه الوان
۸۳	آیا نجات خواهم یافت؟ • نورالسیسی
۸۹	دیوار • روان یاغی

۹۳	در آرزوی بی خوابی • نور البرنو
۹۹	بسته ها • محمد سلیمان
۱۰۹	قطره باران • رفعت العریعر
۱۱۳	تر خلاص را بزن • جیهان الفارا
۱۲۹	رویای کودکی • یوسف الجمال
۱۳۷	باید بازگردیم • محمد سلیمان
۱۴۵	در اعماق باران • یاسی
۱۴۹	فقط پانزده دقیقه • رفا انجمبوز
۱۵۵	خانه • رفعت العریعر
۱۷۱	ناکجا آباد • تسنیم حمودا
۱۷۷	به یکباره ازدست دادن • الهام هلس
۱۹۱	قرص نان • تسنیم حمودا
۱۹۷	سحرگاه • شاهد عودالله
۲۰۹	پیرمرد و سنگ • رفعت العریعر
۲۱۷	زخم ها • آیه رباح
۲۳۲	درباره نویسندگان

مقدمه

گاه سرزمین مادر من به یک افسانه تبدیل می‌شود. ما آن داستان را دوست داریم؛ چون به خاطر وطنمان است. رخت گاهی اوقات به واسطه یک داستان به وطنمان بیشتر از قبل عشق می‌ورزیم. این کتاب اولین از این دست است. غزه از بازگشت می‌نویسد از یادبودها و تاریخ‌های پنهان. مراسم سالانه جنگ نظامی تمام‌عیاری که اسرائیل از ۲۷ دسامبر ۲۰۰۸ تا ۱۸ ژانویه ۲۰۰۹ عنوان «عملیات سرب گداخته» در غزه به راه انداخت می‌نویسد. نویسندگان جوان. غزه این داستان‌ها را به زبان انگلیسی نوشته‌اند. این کتاب نوشته شده است تا رانیت، رانی فلسطینیان را بدون واسطه یا دخل و تصرف دیگران به گوش جهانیان برساند. این کتاب نوشته شده است تا در برابر اقدامات اسرائیل برای خفه کردن صدای فلسطینیان مقاومت کند، تا رنج و غم شهدا را کم کند، خون‌ها را بشوید، اشک‌ها را بند آورد و فریادها را آرام‌تر کند. این کتاب دنیایی را نشان می‌دهد که در آن علی‌رغم تلاش‌های مداوم اسرائیل برای از بین بردن استواری ما، فلسطینیان ادامه داده و هرگز تسلیم مرگ و درد نشدند. آن‌ها همیشه آزادی و امید را در تاریک‌ترین زمان‌ها دیده و یافته‌اند. غزه از بازگشت می‌نویسد شاهی قطعی بر این مدعا است که قصه‌گویی نشانی از

زندگانی و مقاومت است و اینکه قصه‌گویی‌ها خاطرات ما را شکل می‌دهد. سامی‌ها ایلوان، یکی از مشارکت‌کنندگان این کتاب بیان می‌کند که: «فضای سایبری به عنوان یک فضای متمرکز جدید که در آن عمل قصه‌گویی به شکلی پیوسته در جریان است، فلسطینیان متفرق را در جایی گرد هم می‌آورد که در آنجا امکانات جدید باعث القای روش‌های جدید ایجاد حس تعلق و مکان‌سازی می‌شود.»

داستان‌ها و روایت‌ها به عنوان بخشی از جامعه انسانی، باعث می‌شوند انسان‌ها گذشته خود را به یاد آورده و آن را به زمان حال مرتبط کنند. این روایات می‌توانند پلی باشند که آن‌ها را به گذشته‌شان وصل می‌کنند و می‌توانند شکلی از رؤیا را به تصویر بکشند تا به واقعیت تبدیل می‌شود. به خصوص اینکه فلسطینیان بیش از قبل این داستان‌ها را می‌نویسند و آن‌ها را طلب می‌کنند. درواقع داستان‌سرایی تم اصلی برخی از داستان‌ها در این کتاب است. چون نویسندگان به خوبی می‌دانند که داستان‌ها از هرگونه تجربه انسانی بیشتر عمر می‌کنند. جمع خانوادگی هیچ‌گاه یک یا چند داستان درباره روزهای بسیار قدیم یعنی زمانی را که فلسطین فلسطین بود و زمانی را که نسل حاضر مستقیماً آن را در یک تجربه نکرده‌اند را فراموش نکرده است. از زمانی که هر فرد در معرض داستان‌ها و داستان‌سرایی‌ها بوده است، فلسطینی وجود داشته که درون همه ما زندگی می‌کند. فلسطینی که باید نجات داده شود. فلسطین آزادی که در آن تمام مردم بدون توجه به رنگ، مذهب یا نژاد در کنار هم زندگی می‌کنند. فلسطینی که در آن معنای واژه اشغال تنها محدود است به آنچه یک لغت‌نامه بیان می‌کند، نه معانی و دلالت‌های ضمنی بی‌شمار از جمله مرگ، ویرانی، درد، رنج، محرومیت، جدایی و محدودیتی که اسرائیل این واژه را با آن همراه کرده است. نویسندگان فلسطینی، به خصوص نویسندگان جوان، در تلاشی برای معنا بخشیدن به متون بی‌معنا درباره آن‌ها و در تلاشی برای جستجوی فلسطینشان این اعمال و حشیانه اسرائیل و سایر اعمالش را گرفته و به صورت روایاتی

حیات می بخشند. داستان های آنان درحالی که گاهی مجازاً ترجمه و منتقل می شود، می تواند واقعیتی زیبا باشد. فلسطین، شهیدی در خون غلتیده، قطره اشکی ریخته، گلوله ای رها شده یا ناله ای سرداده شده است. فلسطین، داستانی روایت شده است.

عملیات سرب گذاخته

عملیات سرب گذاخته برای همه ما که آن زمان در غزه بودیم فاجعه آمیز بود؛ اما اگر بپرسیم به آن نگاه کنیم، فقط مجموعه ای از حملات مرگبار بود که ارتش اسرائیل و پیش از سال ۱۹۴۸ ارتش یهود در فلسطین، علیه بومیان فلسطینی به راه انداختند. در سال ۱۹۴۷ تا ۱۹۴۸ نیروهای یهودی و اسرائیلی به روستاها و شهرهای فلسطین که در داخل و چه در خارج مرزهایی که سازمان ملل به سرزمین های یهودی و عربی داده بود یورش بردند و تا اندازه ای توانستند مردم فلسطین را از مناطقی که تحت کنترل اسرائیل درآمده بود بیرون کنند. در سال ۱۹۵۶، اسرائیل به غزه و سراسر شبه جزیره سینای مصر حمله کرد. نبردی که در آن شاهد بسیاری از قتل عام های وحشتناک مردم غزه بودیم. در سال ۱۹۶۷، اسرائیل دوباره به غزه و به کل سرزمین های که به باختری که بیت المقدس شرقی را در برمی گرفت حمله کرد. اسرائیل تمام نواحی را تحت موقعتی موقت گرفت که حقوقدانان بین المللی آن را «اشغال ارتش خارجی» می نامند. با وجود گذشت ۴۵ سال از آن حمله، آن ها هنوز این مناطق را در اختیار گرفته اند. جمعیت هر دو منطقه را تحت کنترل پنجه آهنین حکومت نظامی در آورند. در گذشته باختری، مقامات اسرائیلی علی رغم اعتراض صریح قوانین بین الملل بیش از شش صد هزار اسرائیلی را در این نواحی اسکان دادند. اطراف غزه حصار محکمی کشیده شد که نشانگر اوج وحشی گری و خشمی کشنده بود. سال های زیادی ارتش مجهز اسرائیل با مبارزان آزادی خواه فلسطینی و حملات انتحاری در اردوگاه های

پناهندگان فلسطینی در لبنان مقابله کرد. سرویس مخفی این کشور روشنفکران و رهبران مورد ظنشان را در بیروت، تونس، نروژ، جزیرهٔ مالت، دبی و بیشتر در کرانهٔ باختری و غزه ترور کردند.

حتی اگر از دریچهٔ این تاریخ بنگریم، تأثیر تجاوز سرب گداختهٔ اسرائیل به غزه بسیار وسیع بود. مرگ و ویرانی ای که اسرائیل بدون هیچ توجیهی به مردم غزه تحمیل کرد، بیش از ۱۴۰۰ شهید، بیش از ۵۰۰۰ زخمی و ویرانی و تخریب شدید بیش از ۱۱۰۰۰ خانه و تعداد بی شمار کارگاه ها، مغازه ها، جاده ها، پل ها و سایر زیرساخت ها را به دنبال داشت. انفجار و مرگ و میرهای ناگهانی و اولین صحنه های تلاش شدن بدن دانشجویهای پلیس، بر روح و قلب تمام فلسطینیان و مردم آزادی خواه، راسرجهان زخم عمیقی برجای گذاشت که برای اولین بار باعث پوشش خبری دقیقه به دقیقه در شبکه های اجتماعی شد. مردم زیادی از سراسر جهان بسیج برای غزه را آغاز کردند و افراد بیشتر و بیشتری شروع به نوشتن کردند. حملاتی که زندگی در آنها دانشجوی پلیس، دانش آموزان مدرسه و شهروندان را تهدید کرد و نیز شوق زیادی در بین بسیاری از فلسطینیان، به خصوص در غزه، برای نوشتن را برانگیخت.

در دوران دفاع، فلسطینیان غزه بیش از پیش درک کردند که مرگ نیست یک فرد کیست و کجاست؛ چون هیچ کس از آتش اسرائیل در امان نیست. حملهٔ سرب گداختهٔ اسرائیل که در همه جای کشور انجام شد، نه تنها هدف در سوزاندن بدن هایمان داشت که به مقصود خود نیز رسید، بلکه هدف به نابودی امید و وفاداری و خاطراتمان داشت که نتوانست به آن دست یابد. ۲۳ روز بعد، مردم غزه برخاستند تا گردوغبار را از خود بزدایند و سفری طولانی در بازسازی خانه ها و زیرساخت ها و نیز بازسازی آنچه گلوله ها متلاشی و پراکنده ساختند آغاز کنند. ۲۳ روز تنفر و خصومت بی وقفهٔ اسرائیل باعث شد همچون سیمرغ، غزه دیگری متولد شود.

مردمی که در غسال خانه ها صف بسته و با عزیزانشان وداع می کردند، روز بعد در صف نانوائی هایی بودند که حتی قیمت نان را هم بالا نبرده بودند و به فروشگاه های خواروبارفروشی ای می رفتند که قیمت اجناس آنجا نیز بالا نرفته بود. آن ها به خانه برگشتند و همان چیزهای کمی را هم که خریده بودند با افرادی که پول کافی برای خرید نداشتند تقسیم می کردند. مردم غزه پیش از این اتفاق این قدر به هم نزدیک نبودند. اکنون غزه بیش از پیش نه تنها در قلب فلسطینیان بلکه در قلب هر روح آزادی خواه در سراسر جهان نفوذ کرده بود. غزه یک سرو گردن به تر از سایرین بود. غزه هرگز سر خم نکرد. غزه به ما آموخت با هر آنچه داریم هر چه در کم کم باشد، با هر وسیله ممکن در برابر ظلم بایستیم. غزه به ما آموخت هرگز زانو نینیم و دست به آن فکر هم نکنیم. این کتاب را تهیه کردیم تا این برتری های غزه را برای شما یادآوری کنیم؛ اما این کار به معنای رمانتیک سازی جنگ نیست. جنگ به تمام معنارث است. به قول سمیه الوان «در آن ۲۳ روز رنج بسیاری وجود دارد. برخی از ما که سرب گداخته نوشتند، این کار را برای التیام برخی از دردهایی انجام دادند که با این خاطرات دهشتناک به وجود آمدند. اهمیتی ندارد چطور روح مقاومت در برابر آن که ما را در هم می شکند زیباست. این زیبایی هرگز زشتی بی عدالتی مطلق را از بین نمی برد.»

برخی سوگند خوردند که جنگ را پاسخ دهند، برخی دیگر سوگند خوردند مبارزان را پشتیبانی کنند، برخی از اهالی غزه قلم ها یا صفحه کلیدشان را برداشتند آن ها سوگند خوردند تجاوزکاری اسرائیل را نمایان کرده و آن را به زبان انگلیسی بنویسند تا تمام انسان ها مفهوم آنچه به اصطلاح «دموکراسی مطلق» در خاورمیانه برقرار شده است را ببینند. این همان دموکراسی است که دو سال قبل از اتفاقات سال ۲۰۰۸ به کمک قدرت های اروپایی برپا شد تا دموکراسی نوپایی که در فلسطین شکل گرفته بود را در نطفه خفه کند. این فعالان و وبلاگ نویسان افرادی هستند که این کتاب

را به واقعیت تبدیل کردند. فلسطین نیز مانند هر جامعه دیگری خالی از اشکال نیست. علاوه بر بیان موضوعات مربوط به اشغال، داستان‌ها اهداف اجتماعی نیز دارند؛ همان‌طور که ممکن است انگشت اتهام را به‌گونه‌ای نمادین به سوی رهبری سالخورده فلسطین و تعیین قراردادهای اجتماعی نامطلوب بگیرند.

داستان فلسطینیان که توسط نویسندگان جوان نوظهور نوشته شده داستانی روشنی نیست؛ بلکه تا حدی پاسخی خلاقانه و پیشگیرانه است. این واژگان بازتاب مقاومت در آن شرایط وحشتناک است. برای ظهور این موج نویسندگان جوان، زمان مناسب شده است. آن‌ها ابزار را در اختیار دارند. ابزاری عالی از امکانات شبکه‌های اجتماعی، زبان انگلیسی، انگیزه، شوق، و مهم‌تر از همه درک اینکه این کتاب به اسرائیل پیام می‌دهد که اشغال طولانی توسط اسرائیل و تجاوزکاری مداوم و عملیات «حرب ادا»، جبر و وظیفه ذاتی آن‌هاست که در برابر فلسطین انجام می‌دهند. خیریزی می‌کنند تا دوباره غزه را ساکت و خاموش کنند. به علاوه پاسخ دادن نوعی «ماوراء» و اجبار نسبت به انسانیت است تا کلمات را در تمام دنیا منتشر کرده و آگاهی راه آن مردمی که به وسیله کمپین‌های چندین میلیون دلاری اسرائیل درباره «اسبار» («اجبار» یا به‌طور دقیق‌تر «ناآگاهی») کور شده‌اند بالا ببرد.

داستان‌ها و نویسندگان

در این کتاب ۲۳ داستان از ده نوع نظریه و سبک انتخاب شدند. تمام داستان‌ها به جز «قناری» و «آیا برای همیشه رهایی خواهیم یافت؟» که به ترتیب توسط رفعت العریعر و محمد سلیمان ترجمه شده‌اند، به زبان انگلیسی نوشته شده‌اند. این داستان‌ها را پانزده نویسنده نوشته‌اند، که فقط سه تای آن‌ها مرد می‌باشند. تقریباً نیمی از آن‌ها به عنوان تکلیف کلاسی در دروس نویسندگی خلاق یا داستان

نمود یافتند. بسیاری از نویسندگان به عنوان وبلاگ نویس شروع به نوشتن کردند و بسیاری هم پیش از این هرگز تجربه نوشتن داستان را نداشتند. از نزدیک کارکردن با بسیاری از استعداد‌های جوان در غزه به من ثابت کرد که تمام چیزی که آن‌ها نیاز دارند تشویق درست، تمرین، آموزش عملی و توجه زیاد است تا به مرحله شکوفایی برسند.

این داستان‌ها صدای بی‌واسطه مردم جوانی را نشان می‌دهد که با اشغالگری، جاسوسی و رهبری سالخورده فلسطینی پرورش یافته‌اند. با غرق شدن در این داستان‌ها شما به دنیاهای غنی مباحث و دیدگاه‌های جهانی خواهیم بود. چنین دیدگاه‌های جهانی گاه داستان‌های قدیمی یا بخش خاصی از آن‌ها را یادآوری می‌کند؛ اما بیشتر آن‌ها منحصر به فرد هستند. نه صرفاً به خاطر کاربرد زبان انگلیسی به عنوان یک واسطه، بلکه در ارائه دیدگاه‌های عمیق نسبت به تعهد فلسطینیان. هم‌زمان که آن‌ها داستان‌هایشان را می‌نویسند، این نویسندگان به روش‌های زیاد و در سطوح مختلف، در حال کسب تجربه هستند که این تجربه با دیدگاه، روش، طرح و قالب آغاز می‌شود؛ به خصوص اینکه درون مایه اصلی داستان‌هایی هستند که سعی دارند به روح، درازای اسرائیلی حمله کنند، پدیده‌ای نسبتاً جدید در داستان‌های جوانان است.

حتی پیش از عملیات سرب گداخته، فلسطینیان جوان، وبلاگ نویسی و شبکه‌های اجتماعی را برای مقاومت کردن و نشان دادن اشغال اسرائیل به کار می‌بردند؛ اما جنگ و تأثیرات آن باعث شد خیل عظیمی از نویسندگان این ابزار را به کار ببرند. جوانانی که در زبان انگلیسی مهارت بسیار خوبی داشتند، فرصتی برای رساندن صدای خود به گوش جهانیان دارند. بسیاری از آن‌ها به خاطر امکاناتی که توانایی‌های زبان انگلیسی و شبکه‌های اجتماعی به آن‌ها می‌دهد بسیار هیجان‌زده بودند و از این طریق می‌توانستند محاصره‌ای که اسرائیل

همواره می خواست بر آن ها تحمیل کند را بشکنند و با فعالان متحد اطراف جهان در سال های پس از عملیات سرب گذاخته ارتباط برقرار کنند. آن هم ارتباط با فعالانی که سازمان های مردمی جدید زیادی را تأسیس کردند تا برای حقوق فلسطینیان که شامل حق فلسطینیان غزه مبنی بر توانایی داشتن یک زندگی عادی و آرام و آزاد از محرومیت بی پایان ناشی از محاصره اقتصادی اسرائیل می شود را تحت فشار مطبوعاتی بیان کنند.

بسیاری از این نویسندگان زبان انگلیسی را رشته اصلی دانشگاهی انتخاب کرده اند، یعنی آن هم زبان انگلیسی و هم ادبیات جهان را فرا گرفته اند. آن ها همچنین آثار زیادی را فلسطینیان را در تمام سبک ها به خوبی مطالعه کرده اند. آن ها همیشه از ادوارد سعید، ساسا کنفانی، محمود درویش، جبرا ابراهیم جبرا، سعاد امیری، سوزان ابوالهوا، مرید و تمام ال یوتی، ابراهیم نصرالله، سماء صباوی، علی ابونیمما و بسیاری دیگر الهام گرفته اند. به یقین نویسندگانی از این دست تأثیری انکارنشدنی بر نوشته های نویسندگان و بلاگران جوان فلسطینی داشته اند. بنابراین نوشته ای که در ابتدا با یک استاتوس در شبکه های اجتماعی، یک توییت در توییتر، یک پست و بلاگی کوتاه و سپس پست های و بلاگی بلند شروع شد، تمرین و آموزش به یک نوشته داستانی تبدیل شد. سبکی که جهانی تر از هر نوع دیگری است. اولین موج نوشته ها بیشتر توصیفی بود؛ همچون یک قالب «من چه فکر می کنم و چه اتفاقی افتاد» از نوشته. بعدها راه خود را به سوی نوشته داستانی که عنوان این گلچین ادبی است باز کرد. حرکت از مقاله نویسی که برخی از نویسندگان داستان کوتاه آن را نوشتند و هنوز هم می نویسند، به سوی داستان نویسی حرکتی تیزبینانه و هوشمندانه است. مقالات و نظرسنجی ها در حالی که به طور انکارنشدنی واضح بودند، معمولاً فقط تأثیری کوتاه مدت داشته و بیشتر مردمی را نشان می دهند که از شما حمایت می کنند؛ اما داستان، با آن نگرانی های انسانی و جذب جهانی اش،

با تحریک عدهٔ بیشتری از افراد فراتر رفته و نه فقط به طور آنی و زودگذر بلکه برای دهه‌های آینده هم تأثیرگذار خواهد بود. تمام نویسندگان جوان این کتاب به خوبی درک می‌کنند که داستان از زمان، باور و مکان برتری می‌جوید.

همان طور که قبلاً گفته شد کتاب نویسندگان زن بیشتری نسبت به مردان را در برمی‌گیرد. زنان جوان تنها دارایی مردان جوان نیستند؛ بلکه واقعیت اصلی این است که بیشتر نویسندگان جوان زن در غزه از شبکه‌های اجتماعی استفاده کرده و ریشه‌ها را از همکاری با مردانشان به نویسندگی داستان ادبی به خصوص به زبان انگلیسی می‌پارزند. این امر نشان می‌دهد که چقدر نقش زنان جوان فلسطینی در سال‌های اخیر اهمیت یافته است. آن‌ها تلاش کرده‌اند تمام ابزار موجود را به کار گیرند تا این کار را به دست گرفته و نقش بارزی در حفظ هویت فلسطینی، مقاومت در برابر اشغال و ساختن جامعهٔ فلسطینی آزادتر که در آن زن و مرد باهم برابر هستند را بازی کنند. نقش‌هایی که زنان فلسطینی در سرتاسر تاریخ بازی کرده‌اند انکار نشدنی است. این نویسندگان با حساسیت‌های زنانه و دیدی جهانی به دنبال مبارزه هستند و هر زمان موجی از انقلابی خواهی نیز ایجاد می‌کنند. یکی از نکات درخور توجه کتاب، تصویر قدرتمند، مستقل، هوشمند و فعال زنان داستان است. نقش آن‌ها دیگر محدود به تولد فرزندان و تربیت مبارز نیست؛ آن‌ها مبارزان آزادی هستند. هرچقدر این زنان نگاه شبیه به هم یا متفاوتی داشته باشند در هر صورت دیدگاه‌های آنان باید در میان منتقدان ادبی، دانشگاهیان و محققان به بحث گذاشته شود.

آن دسته از نویسندگان زن جوانی که با وبلاگ نویسی آغاز به کار کردند، بر این باور بودند که باید با هر وسیلهٔ ممکن حرف‌های خود را بزنند و در کنار مردم در برابر خشونت اشغال ایستادگی کنند. برای اولین بار در مبارزهٔ استقلال طلبانهٔ فلسطینیان، زنان جوان رهبری این شاخه از مقاومت را به عنوان نویسندگان زنی

به دست گرفتند که تعدادشان در این خصوص بیش از مردان بود و از چارچوب کلی داستان‌های فلسطینی موجود اقتباس کرده و موضوعات مربوط به زنان و صدای زنان را برای راه‌حل‌های آن و دیدگاه‌های جهانی را به قدرتمندی صدای مردان ارتقا بخشیدند. بنابراین به نظر می‌رسید داستان‌ها و گفتارهای جدیدی ظهور یابند که تمام تلاش‌ها برای سد کردن راه آن‌ها را به مبارزه می‌طلبند. به عبارت دیگر، روشی که زنان جوان فلسطینی طبق آن می‌نویسند، زبان داستان‌شان یا روشی که سرچشمه بیان می‌شود، مبارزه‌ای برای اثبات خود است. به عبارتی می‌توان گفت که این روش همراه با مفاهیم هویتی، در این باره مفاهیم هویت جنسیتی، در دهه ۱۹۷۰ میلادی، اگر به طور کامل درک شود.

داستان‌های موجود در این چند در تم‌ها، زمینه‌ها، اشکال، انواع و تجربیاتشان متفاوت‌اند. با این حال تلاش می‌کند نشان دهد و ثبت کند که چطور نویسندگان جوان نوار غزه در مقایسه تجاوز سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۰۹ ارتش اسرائیل عکس‌العمل نشان دادند. داستان‌ها فلسطینیان را به عنوان کلمتی که سعی دارد تقسیم شدن را رد کند در برمی‌گیرند. در میان فلسطینیان، اینکه کجا هستند مهم نیست؛ تنها تأکید بر حق بازگشت است. برخی داستان‌ها مربوط به موضوعات کرانه باختری یا بیت‌المقدس می‌باشند. از جمله دیوار حائل و پناهگاه‌ها. برخی زمینه خاصی ندارند؛ بلکه می‌خواهند بگویند داستان هر جایی از فلسطین اشغالی یا برای هر فردی که تحت اشغالگری است می‌تواند روی داده باشد.

این داستان‌ها از ساده گرفته تا قطعات کوتاه، تا داستان‌های بلند و پیچیده، از داستان‌های تمثیلی تا داستان‌های زمان خواب کودکان دسته‌بندی می‌شود. این کتاب مجموعه‌ای جذاب از داستان‌هایی است که از ارزش لغوی صرف فراتر رفته تا در یک داستان تمام فلسطینیان را متحد ساخته و گرد هم آورد؛ درحالی‌که غزه باید محاصره قرون وسطایی اسرائیل و حملات پی‌درپی نظامی آن را تحمل

کند، کرانه باختری و بیت المقدس باید دیوار اسرائیل و بازرسی وسایل نقلیه را تاب آورد. فلسطینیان از سال ۱۹۴۸ تاکنون از آپارتاید اسرائیل رنج برده و آن‌هایی که در اجتماع یهودیان زندگی می‌کردند قادر نبودند بلیت تهیه کرده و باید هر زمان که اسرائیلی‌ها بخواهند اجازه دهند به خانه برگردند. بیشتر نویسندگان غزه‌ای این کتاب تابه حال در مناطق دیگر فلسطین زندگی نکرده‌اند. اینترنت جایی بود که آن‌ها تمام فلسطینیان سراسر جامعه یهودی نشین، کرانه باختری، بیت المقدس، و نواحی اشغال شده در سال ۱۹۴۸ را در آن ملاقات کرده و با آن‌ها تعامل دارند. آن‌ها با کمک یکدیگر این جورچین را سرهم کرده و نواحی گسیخته فلسطین را بازسازی می‌کنند تا هر بیت‌واستی را که اسرائیل در عمل هنوز به موجودیت آن اعتقادی نداشته تشکیل دهند. نواحی آن‌ها درباره چیزهایی می‌نویسند که هرگز تجربه نکرده‌اند، از جمله دیوار و بازرسی راهگاه‌ها. غزه از بازگشت می‌نویسد، در واقع نویسندگانی از غزه را معرفی می‌کند. این حال کتاب حرف و حدیث‌های معمول مبنی بر اینکه غزه یک موجودیت واحد نیست را تکذیب کرده و با آن مبارزه می‌کند.

درون‌مایه

داستان‌های این مجموعه موضوعات زیادی را بیان می‌کنند؛ اما موضوعات کلیدی میان آن‌ها موضوعات مربوط به زمین و مرگ و میر و خاطره است. درباره زمین، ادوارد سعید کتابی نوشته است: در فرهنگ و امپریالیسم. نبرد اصلی در امپریالیسم تماماً بر سر سرزمین است؛ البته این در هر مطرح می‌شود که چه کسی صاحب سرزمین است، چه کسی حق اقامت و کارروی آن را دارد، چه کسی آن را نگه می‌دارد، چه کسی آن را دوباره به دست می‌آورد و چه کسی اکنون برای آینده برنامه‌ریزی می‌کند. به این موضوعات مطرح شده اعتراض شده و حتی در برهه‌ای از زمان در داستان درباره‌شان بحث شده است.